

[Holstein.]

i Virkeligheden har en stadig mindsket Købeevne, og derfor vil jeg mene, at en saadan Skattepolitik, fortsat under erhvervsøkonomiske Vilkaar som dem, vi nu har paa fjerde Aar, lader sig ikke opretholde.

Naar man ser det rivende Fald, der har været i Formuer og Indtægter ude i Landdistrikterne, er det jo ganske klart, at Broderparten, langt den største Del af Skattebyrden bæres af Byerne, og vi maa jo for saa vidt paaskønne, at der endnu er Befolkningselementer, som overhovedet har Skatteevne, og som hidtil nogenlunde har været i Stand til at holde den Finanspolitik, som den højtærede socialdemokratiske Regering saa hasarderet følger, gaaende. Men jeg tror ikke, det lader sig gøre vedblivende under saadanne erhvervsøkonomiske Forhold som dem, vi har, at trække saa ublu skattemæssige Veksler paa Befolkningen, som man gør.

Vi fra vor Side vil naturligvis stemme imod Regeringens Lovforslag. Vi gaar med til Venstres Ændringsforslag, fordi det tilsigter en Aflastning af Amtsskatterne for Landbruget for det Erhverv, som de Tal, jeg her har anført, tydeligt viser er langt det haardest kriseramte, ja, maaske i og for sig — bortset fra, hvad der bliver læstet paa Byerhvervene af Skatter og gennem andre Gener ved den højtærede Regerings Politik, Valutapolitik o. s. v. — det egentlig kriseramte Erhverv, og kriseramt i en saadan Grad, at vi simpelt hen paa fjerde Aar ikke fjerner os fra Katastrofen, men nærmer os den. Under saadanne Vilkaar for Hovederhvervet synes jeg, det er et meget beskedent Krav, der har faaet Udtryk i Venstres Ændringsforslag: at anvende 8 Mill. Kr. af dette Skattebeløb til Aflastning af en fast og ubevægelig af Afkastningsevnen i Erhvervet ganske uafhængig Beskatning som Ejendomsbeskatningen til Amterne.

Naar dette meget beskedne Krav ikke maa blive honoreret fra den højtærede Regerings Side, naar der vises saa lidt Forstaaelse af de erhvervsøkonomiske, dybt tragiske og kritiske Forhold, som dette Land vaander sig under, er det klart, at vi fra vor Side — som Konservativer og Venstre — vil stemme imod et saa misforstaaet og de erhvervsøkonomiske Forhold underkendende Lovforslag som det, den højtærede Finansminister her har lagt paa Tingets Bord.

Kristen Amby: For nogen Tid siden forelagde Kommunerne her i Tinget

nogle Lovforslag, der vilde medføre Udgifter for Staten paa omkring 100 Mill. Kr. Disse Lovforslag blev, som rimeligt var, afvist af Regeringen — og af Oppositionen for øvrigt ogsaa, naturligvis. Men det ejendommelige var, at en radikal Mand, det ærede Medlem Hr. Rager, med den ham egne Pointeringssevne og ogsaa i en doerende Form vendte sig mod det kommunistiske Partis Medlemmer, sigende, at det er jo meget let for de Herrer Kommuner at komme og foreslaa, at der skal anvendes saa og saa mange Penge til Ting, der i og for sig kunde være Trang til, og det lyder jo ogsaa meget godt, at disse Penge skal tages paa store Indkomster og paa Formuerne; men det er ikke nok; de Herrer har en Pligt til, sagde det ærede Medlem, Hr. Rager, at undersøge, i hvilken Grad en saadan Udskrivning vilde paavirke Erhvervslivet. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Citat, der viser, hvor klart det ærede Medlem Hr. Rager forstod det Problem, der ligger her; han siger — det staaer i Folketingstidende Sp. 4296:

„Dette er ikke nok, for naar man vil skaffe Indtægter ad den ene eller den anden Vej — man kan tage, hvad Vej man vil: man kan vælge Formuekonfiskationen; jeg stiller mig ganske ligegyldig over for alt dette, men naar man vil tage disse Indtægter og pludselig tage dem i en Højde, som den, der er Tale om her, hvad enten det saa sker ad den ene eller den anden Vej, saa maa man først foretage en Undersøgelse af, hvilken Indflydelse det vil have paa de Erhvervsforhold i Landet, som dog til syvende og sidst er en væsentlig medvirkende Faktor til at skaffe de arbejdsløse i Arbejde, og en saadan Undersøgelse foreligger ikke fra det ærede Medlems Side.“

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa den samme principielle Betragtning, som jo er den konservative, at i Virkeligheden er det afgørende for Skattens Højde dette: hvornaar giver Skatten Bagslag og modvirker det, som man vil bruge det Beløb, man udskriver, til, nemlig at hjælpe paa de arbejdsløses Kaar, modvirker selve denne Hensigt ved at skabe flere arbejdsløse og daarligere Vilkaar for de daarligst stillede?

Dette, at det altsaa ogsaa er det ærede Medlem Hr. Ragers principielle Synspunkt, giver mig Anledning til at spørge det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, om han nu ogsaa har anvendt dette Princip over for den Skattelov, han nu er ved at gaa ind paa.